

ΣτΕ 1125/2008
Μονάδα εμφιάλωσης πόσιμου νερού και
άδεια διέλευσης αγωγού μεταφοράς του

[...]

5. Επειδή, οι προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί δυνάμει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 9 παρ. 2 περ. β και του άρθρου 11 παρ. 4, αντιστοίχως, της κ.υ.α. 11014/703/Φ.104/14-3-2003 «Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.) ...» (Β' 332). Με τις διατάξεις αυτές προβλέπεται, προκειμένου για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των έργων και δραστηριοτήτων που υπάγονται στην υποκατηγορία 4 της Β' κατηγορίας έργων και δραστηριοτήτων της κ.υ.α. ΗΠ. 15393/2332/5.8.2002 «Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 ...» (Β' 1022), δηλαδή των έργων και δραστηριοτήτων τα οποία, κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 (Α' 91), χωρίς να προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον, πρέπει να υποβάλλονται, για την προστασία του περιβάλλοντος, σε γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς που προβλέπονται από κανονιστικές διατάξεις, η έκδοση δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων. Με την πρώτη από τις πράξεις αυτές, που εκδίδεται με τον τύπο αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως της οικείας Περιφέρειας, διατυπώνεται η κρίση ότι το έργο ή η δραστηριότητα για την οποία πρόκειται υπάγεται στην εν λόγω υποκατηγορία 4, με συνέπεια να παραλείπεται η κατά τα άρθρα 3 και 6 της προμνημονευθείσης κ.υ.α. 11014/2003 διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησής (Π.Π.Ε.Α.), ενώ η δεύτερη, η οποία εκδίδεται από τον οικείο Νομάρχη, έχει ως αντικείμενο την έγκριση ή μη των αντίστοιχων περιβαλλοντικών όρων. Οι πράξεις αυτές, επαγόμενες τις ως άνω έννομες συνέπειες, είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις. Εν όψει δε του γεγονότος ότι εκδίδονται στο πλαίσιο της αυτής νομοθεσίας, η οποία προβλέπει την διαδοχική έκδοσή τους για την επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος, που επέρχεται με την έκδοση της τελικής πράξεως, συγκροτούν σύνθετη διοικητική ενέργεια (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 3619/1995, Ολομ. 3445/1998). Επομένως, η κρινομένη αίτηση ακυρώσεως παραδεκτώς στρέφεται κατά της τελικής πράξεως της σύνθετης διοικητικής ενεργείας, δηλαδή κατά της πράξεως εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων του έργου, απαραδέκτως, δε, κατά της αρχικής πράξεως, δηλαδή της κατατάξεως του έργου στην οικεία υποκατηγορία, η οποία, μετά την έκδοση της τελικής πράξεως, απώλεσε την εκτελεστότητά της και ενσωματώθηκε σ' αυτήν. Πάντως, τυχόν πλημμέλειες της αρχικής πράξεως ελέγχονται κατά τον έλεγχο του κύρους της τελικής πράξεως και συνεπάγονται, αν συντρέχουν, την ακύρωσή της από το Δικαστήριο. Τέλος, παραδεκτώς συμπροσβάλλεται η υπ' αριθ. 4629/24.8.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέως της Περιφέρειας Θεσσαλίας, με την οποία εγκρίθηκε η μελέτη κατασκευής του αγωγού μεταφοράς πόσιμου ύδατος για εμφιάλωση και παράλληλα χορηγήθηκε η άδεια εγκατάστασης για τη διέλευση του αγωγού επί μήκους 3.910 μ. από τη θέση (πηγή) «Γκούρα» στη θέση «Στουρνάρι» μέσω του διακατεχόμενου δάσους «Βατσουνιάς». Και τούτο διότι η πράξη αυτή είναι συναφής προς την έγκριση περιβαλλοντικών όρων του έργου, προβλέπεται δε στην πράξη αυτή απαρέγκλιτη τήρηση της ανωτέρω εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων (πρβλ. ΣτΕ 4446/2005).

6. Επειδή, στο άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι : «Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξη του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της

αιφορίας...». Με τη διάταξη αυτή το φυσικό περιβάλλον, στοιχείο του οποίου αποτελούν οι υδατικοί πόροι, έχει αναχθεί σε αυτοτελώς προστατευόμενο αγαθό, προκειμένου να εξασφαλισθεί η οικολογική ισορροπία και η διαφύλαξη των φυσικών πόρων προς χάρη και των επόμενων γενεών. Για το σκοπό αυτό ο συντακτικός νομοθέτης επέβαλε στα όργανα του Κράτους να προβαίνουν σε θετικές ενέργειες για τη διαφύλαξη του προστατευόμενου αγαθού και να λαμβάνουν τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά, προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα, παρεμβαίνοντας στον αναγκαίο βαθμό και στην οικονομική ή άλλη ατομική ή συλλογική δραστηριότητα.

7. Επειδή, ενόψει της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, εκδόθηκε ο ν. 1739/1987 (Α' 201), με τον οποίο ρυθμίσθηκαν κατά τρόπο συστηματικό όλα τα συναρτώμενα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων της Χώρας. Ειδικότερα, σύμφωνα με το νόμο αυτόν, η Χώρα χωρίζεται σε δεκατέσσερα υδατικά διαμερίσματα για την διαχείριση και τον προγραμματισμό των υδατικών πόρων (άρθρ. 1 παρ. 4), προβλέπονται δε κεντρικός και περιφερειακοί φορείς διαχείρισης, καθώς και προγράμματα ανάπτυξης και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας, τα οποία διακρίνονται σε μακροχρόνια εθνικά, μεσοχρόνια εθνικά, μεσοχρόνια κατά υδατικό διαμέρισμα και ειδικών σκοπών (άρθρα 3 και 4). Με τις παραγράφους 2 έως και 8 του άρθρου 4 ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με το περιεχόμενο και τη διαδικασία καταρτίσεως των προγραμμάτων καθεμιάς από τις ανωτέρω κατηγορίες, με τη δε παρ. 9 αυτού ορίζεται ότι : «Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των υπουργών της παρ. 3 του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες που αφορούν το περιεχόμενο των προγραμμάτων, τη διαδικασία υποβολής των προτάσεων και υποβολής των προγραμμάτων για έγκριση, τη διαδικασία εκπόνησης των μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων, εθνικών και κατά υδατικό διαμέρισμα, τον τρόπο εναρμόνισης της διαδικασίας αυτής με την αντίστοιχη του δημοκρατικού προγραμματισμού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού». Εξ άλλου, κατά την παρ. 2 του άρθρου 7 του νόμου, η εκτέλεση έργου αξιοποιήσεως των υδατικών πόρων επιτρέπεται εφ' όσον αυτό εντάσσεται ή εναρμονίζεται με τα ισχύοντα προγράμματα αναπτύξεως των υδατικών πόρων, ενώ κατά την παρ. 2 του άρθρου 8 για την εκτέλεση κάθε έργου αξιοποιήσεως των υδατικών πόρων από νομικά πρόσωπα που δεν περιλαμβάνονται στον δημόσιο τομέα ή από φυσικά πρόσωπα απαιτείται άδεια από την οικεία αρχή. Περαιτέρω, στην παρ. 1 του άρθρου 9 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσεως ύδατος, το οποίο ασκείται κατόπιν ειδικής άδειας και ότι «στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 8 χορηγείται ενιαία άδεια χρήσεως ύδατος και κατασκευής του αντιστοίχου έργου». Τέλος, με τη μεταβατικού περιεχομένου διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 16 του νόμου, ορίσθηκε ότι : «Όπου, για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων, είναι αναγκαία η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θεμάτων, η κατάργηση των κειμένων διατάξεων επέρχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, με τις οποίες θεσπίσθηκε αφενός διαδικασία προγραμματισμού για τη διαχείριση των υδατικών πόρων και αφετέρου καθολική υποχρέωση προηγούμενης λήψεως διοικητικής άδειας για κάθε χρήση ύδατος στο πλαίσιο του ανωτέρω προγραμματισμού, ενόψει του γεγονότος ότι οι φυσικοί αυτοί πόροι είναι εκ της φύσεώς τους περιορισμένοι, η τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου διαδικασίας προγραμματισμού της χρήσεως και αναπτύξεως των υδατικών πόρων δεν εξηρτάτο από την προηγούμενη έκδοση του προβλεπόμενου στην παρ. 9 του ίδιου άρθρου προεδρικού διατάγματος. Και τούτο διότι το βασικό περιεχόμενο και η διαδικασία εγκρίσεως των προγραμμάτων ρυθμίσθηκαν ευθέως με το άρθρο αυτό του νόμου, ενώ, σύμφωνα και με το γράμμα της ως άνω εξουσιοδοτικής διατάξεως, το διάταγμα έχει ως περιεχόμενο τη ρύθμιση μόνον των σχετικών

λεπτομερειών. Περαιτέρω, κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 16 η μεταβατική ρύθμιση που εισήχθη με τη διάταξη αυτή αφορά μόνον περιπτώσεις, στις οποίες για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου ήταν αναγκαία η έκδοση των προβλεπομένων σε αυτόν προεδρικών διαταγμάτων, τέτοια δε περίπτωση, κατά τα ήδη εκτεθέντα, δεν συντρέχει προκειμένου περί της κατάρτισης και εγκρίσεως των κατά το άρθρο 4 προγραμμάτων. Άλλωστε, υπό την αντίθετη εκδοχή, η παράλειψη της Διοικήσεως να εκδώσει το προεδρικό αυτό διάταγμα θα είχε ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της τήρησης της θεμελιώδους για την βιώσιμη διαχείριση των υδάτων διαδικασίας προγραμματισμού και κατ' ακολουθίαν την επ' αόριστον αναβολή της διαδικασίας αυτής, που τείνει σε πλέον αποτελεσματική προστασία στοιχείου του προστατευόμενου από το Σύνταγμα φυσικού περιβάλλοντος.

8. Επειδή, στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23-10-2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327), επισημαίνεται, στο προοίμιο, η ανάγκη συνετής και ορθολογικής αξιοποίησης των φυσικών πόρων, με βάση τις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης (άρθρο 174 της Συνθήκης), και η ανάγκη ενσωμάτωσης της προστασίας και βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων σε άλλους τομείς κοινοτικής πολιτικής, μεταξύ των οποίων η γεωργική, η περιφερειακή και η τουριστική πολιτική και η αλληλεξάρτηση επιφανειακών και υπογείων υδάτων. Με την Οδηγία αυτή επιδιώκεται η θέσπιση πλαισίου για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών, των μεταβατικών, των παράκτιων και των υπόγειων υδάτων, το οποίο, πλην άλλων, να αποτρέπει την περαιτέρω επιδείνωση, να προστατεύει και να βελτιώνει την κατάσταση των υδάτινων οικοσυστημάτων και των χερσαίων οικοσυστημάτων και υδροτόπων που εξαρτώνται αμέσως από αυτά και να προωθεί τη βιώσιμη χρήση του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων (άρθρο 1 παρ. 1). Σύμφωνα με την Οδηγία αυτή η διαχείριση των υδάτων πρέπει να γίνεται σε επίπεδο περιοχής λεκανών απορροής, η οποία αντιστοιχεί στο προβλεπόμενο με τον ανωτέρω ν. 1739/1987 υδατικό διαμέρισμα, τα δε κράτη μέλη οφείλουν, μεταξύ άλλων, να προσδιορίσουν όλες τις λεκάνες απορροής, και να εκπονήσουν σχέδιο διαχείρισης και πρόγραμμα μέτρων για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού (άρθρα 3 παρ. 1, 5, παρ. 1, 11 παρ. 1 και 13 παρ. 1), δηλαδή για κάθε υδατικό διαμέρισμα. Τα ως άνω σχέδια διαχείρισης και προγράμματα μέτρων πρέπει να δημοσιευθούν το αργότερο εντός εννέα ετών από την έναρξη ισχύος της Οδηγίας (άρθρα 11 παρ. 7 και 13 παρ. 6), ενώ οι εν γένει στόχοι της Οδηγίας πρέπει να επιτευχθούν εντός δεκαπέντε ετών από την έναρξη ισχύος της, αλλά το χρονοδιάγραμμα αυτό μπορεί να μεταβληθεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τις οποίες θέτει η ίδια η Οδηγία (άρθρο 4 παρ. 1 και 4). Η Οδηγία αυτή, η οποία άρχισε να ισχύει από 22-12-2000, ημερομηνία δημοσίευσής της (άρθρο 25), μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το ν. 3199/2003 (Α' 280/9-12-2003). Ο νεώτερος αυτός νόμος, ο οποίος ρυθμίζει τα συναρτώμενα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας ζητήματα, θεσπίζει επίσης, όπως και ο προγενέστερος ν. 1739/ 1987, διαδικασία προγραμματισμού για την ανάπτυξη τους, με την έγκριση αντιστοιχών σχεδίων και προγραμμάτων, καθώς και καθολική υποχρέωση προηγούμενης λήψεως αδειας για κάθε χρήση ύδατος, στο πλαίσιο του ανωτέρω προγραμματισμού. Ειδικότερα, με την παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου ορίζεται ότι «Συνιστάται Εθνική Επιτροπή Υδάτων, η οποία εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας», ενώ με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 5 του νόμου ορίζεται ότι «σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων, μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων» (παρ. 4) και ότι η Διεύθυνση Υδάτων «α) ... β) Εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού, γ) Καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και

Προγράμματα Μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8 ...» (παρ. 5). Εξάλλου, με το άρθρο 7 του νόμου προβλέπεται η υποχρέωση για σχεδιασμό της διαχείρισης των υδατικών πόρων σε επίπεδο περιοχής λεκανών απορροής και ορίζεται ότι: «1. Κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητας της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια ... Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15. 2. Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων. ... 3. Κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2742/1999, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών». Περαιτέρω, στο άρθρο 8 παρ. 1 του νόμου αυτού προβλέπεται ότι: «Οι Περιφέρειες καταρτίζουν α) Πρόγραμμα Μέτρων και β) Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων. Το Σχέδιο Διαχείρισης της Περιφέρειας περιλαμβάνει υποχρεωτικά ως μέρη του τα ανωτέρω προγράμματα». Με την παράγραφο 4 του άρθρου 7 και την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του νόμου μετατίθεται η υποχρέωση καταρτίσεως Σχεδίων Διαχείρισης και Προγραμμάτων Μέτρων, αντιστοίχως, στα τέλη του 2009, σύμφωνα με τη σχετική δυνατότητα που παρέχεται από την Οδηγία και, συγκεκριμένα, ορίζεται στο άρθρο 7 παρ. 4 ότι «το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009» και στο άρθρο 8 παρ. 4 ότι «το Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται όπως και το Σχέδιο Διαχείρισης. Το πρώτο Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009 και όλα τα μέτρα είναι έτοιμα προς εφαρμογή μέχρι 1.1.2012». Στην παρ. 1 του άρθρου 11 του νόμου ορίζεται ότι : «... Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίηση υδατικών πόρων, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια. Για την έκδοση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου, αξιοποίησης υδατικών πόρων πρέπει να τεκμηριώνεται ή διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν, καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσής της, σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων. Τέλος, στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 ορίζεται ότι : «Κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν καταργείται από την έναρξη ισχύος του. Όσπου να αρχίσουν να ισχύουν οι κανονιστικές πράξεις που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, ισχύουν οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις που ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο». Με τις ως άνω διατάξεις του ν. 3199/2003, επαναλαμβάνεται ο κανόνας, ο οποίος είχε επιβληθεί αρχικώς με το ν. 1739/1987, ότι η εκτέλεση έργων αξιοποιήσεως υδατικών πόρων επιτρέπεται μόνον στο πλαίσιο σχεδιασμού και προγραμματισμού που έχει εγκριθεί κατά νόμο. Και ναι μεν ορίζεται με το νεότερο αυτό νόμο μεταβατική περίοδος για την εφαρμογή των διατάξεων του που αφορούν τα Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων, ως προς τα οποία τάσσεται στη Διοίκηση προθεσμία έως το Δεκέμβριο του 2009 για την έγκριση του πρώτου Σχεδίου Διαχείρισης και του πρώτου Προγράμματος Μέτρων, δεν προβλέπεται, όμως, αναστολή της εφαρμογής ή με οποιοδήποτε τρόπο άρση του παραπάνω κανόνα κατά το μεταβατικό αυτό διάστημα, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν θα ήταν επιτρεπτή κατά το Σύνταγμα και τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου η κατάργηση, έστω και προσωρινώς, του κανόνα αυτού, ο οποίος, όπως αναφέρεται σε προηγούμενη σκέψη, θεσπίσθηκε ενόψει της συνταγματικής επιταγής για τη

διαφύλαξη των φυσικών πόρων και επιβάλλεται με την ήδη ισχύουσα Οδηγία 2000/60/ΕΚ. Επομένως, μέχρι την έγκριση σχετικού Σχεδίου Διαχείρισης και Προγράμματος Μέτρων και τις διατάξεις του ν. 3199/2003, η εκτέλεση έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων είναι επιτρεπτή μόνον αν εντάσσεται σε προγραμματισμό που έχει εγκριθεί κατά τον προγενέστερο ν. 1739/1997. Εξάλλου, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του άρθρου 16 παρ. 1 του Ν. 3199/2003, με την οποία προβλέπεται ότι από την έναρξη ισχύος του καταργείται «κάθε διάταξη που αντιβαίνει στις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν», ερμηνευομένης σε συνδυασμό προς τα άρθρα 7 παρ. 4 και 8 παρ. 4 του ίδιου νόμου με τα οποία ορίζεται η προαναφερόμενη μεταβατική περίοδος έως το Δεκέμβριο 2009, κατά το διάστημα αυτό, και εφόσον δεν έχει εγκριθεί σχετικό Σχέδιο Διαχείρισης και Πρόγραμμα Μέτρων κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, είναι δυνατό να εγκριθεί Πρόγραμμα Ανάπτυξης βάσει των αντίστοιχων ρυθμίσεων του προγενέστερου νόμου, ώστε να μη παρεμποδίζεται κατά το προβλεπόμενο από το νόμο μεταβατικό διάστημα η εκτέλεση έργων διαχείρισης και εκμεταλλεύσεως υδατικών πόρων και, παραλλήλως, να τηρείται η αρχή του προγραμματισμού που είχε επιβληθεί από το έτος 1987 με τον ανωτέρω νόμο (1739/1987). Η δυνατότητα δε αυτή έγκρισης προγραμμάτων κατ' εφαρμογή του προγενέστερου νόμου καθ' όλη τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου δεν αποκλείεται από την παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν. 3199/2003, κατά την οποία «οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων, που εκδίδονται μέχρι την 1.1.2005, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.....», δεδομένου ότι η μεταβατική αυτή ρύθμιση της παρ. 3 δεν αναφέρεται στην έγκριση προγραμμάτων αλλά στην έκδοση των ατομικών διοικητικών πράξεων χορηγήσεως αδειάς χρήσεως και έργων αξιοποίησης υδάτων (ΣτΕ 3841, 2180, 2179/06, 1688/05).

9. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την υπ' αριθ. 29/1996 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Βατσουνιάς ελετράπη η εγκατάσταση εργοστασίου της παρεμβαίνουσας εταιρείας στη θέση «Στουρνάρι» του Δημοτικού Διαμερίσματος Βατσουνιάς (επί ιδιοκτήτου οικοπέδου της εταιρείας), προκειμένου η τελευταία να ιδρύσει μονάδα εμφιάλωσης και εμπορίας, του φυσικού μεταλλικού νερού που πηγάζει από φυσικές πηγές που βρίσκονται στη θέση «Γκούρα» του Δημοτικού Διαμερίσματος Βατσουνιάς του Δήμου Μουζακίου Νομού Καρδίτσας. Με την ΙΕ/813/Π.ο.5/1/106/9.10.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Θεσσαλίας εγκρίθηκε η υπαγωγή της επένδυσης της παρεμβαίνουσας στις διατάξεις του ν. 2601/1998. Ακολούθως με την υπ' αριθ. 4071/6.10.04 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Θεσσαλίας το έργο κατετάγη σε αυτά της κατηγορίας Β υποκατηγορίας 4ης για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων του οποίου εφαρμόζεται το άρθρο 11 της ΚΥΑ 11014/703/Φ 104/2003. Με το από 17.11.04 πρακτικό της η Νομαρχιακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος εξέδωσε την σύμφωνη γνώμη της για την χωροθέτηση του έργου και, κατόπιν τούτων εξεδόθη η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 4738/18.1.05 απόφαση του Νομάρχου Καρδίτσας περί εγκρίσεως Περιβαλλοντικών Όρων της μονάδας εμφιάλωσης νερού της παρεμβαίνουσας εταιρείας. Τέλος, με την υπ' αριθ. 4629/24.8.05 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Θεσσαλίας, η οποία, επίσης, προσβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση, εγκρίθηκε η υποβληθείσα μελέτη μεταφοράς ποσίου ύδατος από τη θέση «Γκούρα» στη θέση Στουρνάρι», όπου ευρίσκεται η μονάδα εμφιάλωσης της παρεμβαίνουσας. Περαιτέρω, από το υπ' αριθ. Α.Π.Δ11/Φ.52.1/19781/441/10.10.2006 έγγραφο του Υπουργείου Ανάπτυξης προς το ΣτΕ προκύπτει ότι το εν λόγω Υπουργείο έχει αναθέσει την εκπόνηση των Σχεδίων Διαχείρισης των υδατικών πόρων ανά Υδατικό Διαμέρισμα σε Κοινοπραξίες Εταιρειών, τα δε Σχέδια Διαχείρισης επρόκειτο να ολοκληρωθούν περί τα τέλη του πρώτου εξαμήνου του 2007. Τέλος, ούτε από τις προσβαλλόμενες πράξεις ούτε από τα λοιπά στοιχεία του

φακέλου της υποθέσεως προκύπτει ότι το επίδικο έργο διαχείρισης υδάτινων πόρων έχει ενταχθεί σε Πρόγραμμα Ανάπτυξης, βάσει των αντίστοιχων ρυθμίσεων του νόμου 1739/1987.

10. Επειδή, ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι από την έλλειψη, εν προκειμένω, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, σχετικού Προγράμματος Αναπτύξεως Υδατικών Πόρων δεν επέρχεται ακυρότητα της οικείας Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, από την οποία προκύπτει η ανάγκη εκτελέσεως του επίμαχου μεμονωμένου έργου, τόσο από απόψεως περιβαλλοντικής, όσο και από απόψεως οικονομικής-κοινωνικής, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά σε προηγούμενες σκέψεις, κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, καθώς και των νόμων 3199/2003 και 1739/1987, οποιοδήποτε έργο διαχείρισης υδάτων πρέπει να εντάσσεται στο πλαίσιο προγραμματισμού και σχεδιασμού σε επίπεδο εθνικό και περιφερειακό, ενώ δεν προβλέπεται καμία εξαίρεση ανάλογη με αυτή που προβάλλεται από την παρεμβαίνουσα.

11. Επειδή, βάσει όσων γίνονται δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις, εφόσον πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων δεν είχε εγκριθεί πρόγραμμα ανάπτυξης υδατικών πόρων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 4 του ν. 1739/1987, ούτε είχε ολοκληρωθεί το Σχέδιο Διαχείρισης των υδατικών πόρων της Περιφέρειας Θεσσαλίας, σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου 3199/2003, η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 4738/18.1.2005 απόφαση του Νομάρχη Καρδίτσας περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων της ως άνω μονάδας εμφιάλωσης ύδατος, καθώς και η υπ' αριθ. 4629/24.8.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Θεσσαλίας περί εγκρίσεως μελέτης κατασκευής και χορηγήσεως αδείας διελεύσεως αγωγού μεταφοράς πόσιμου νερού για εμφιάλωση από τη θέση «Γκούρα» στη θέση «Στουρνάρι» είναι ακυρωτέες για το λόγο αυτό, ο οποίος βασίμως προβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση, καθ' ερμηνεία του δικογράφου της, αλλά εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως (Πρβλ ΣτΕ 2328, 2330/2004).

[...]